

Director poliție:
General G. R. CRAINICIANU

Bătălia de la Verdun

— Urmare —

Linia de luptă pe care s'a oprit atacul german în ziua de 13 e jalonată de localitatea Bras, colina Poivre, ferma Handremont, satul Donanmont, ocupat de Francezi, și platoul la nord de Vaux.

Această linie e încă aceea pe care se bat Francezii cu Germanii și pe care a venit să se sfârșească atacul victorios german.

Acest eveniment, pentru a fi lămurit e nevoie de o examinare a apărărilor apropiate ale Verdunului.

Verdun-ul, cetate întărită, e acoperită de o cingătoare de forturi depărtate de 6 până la 8 km. La Est, forturile sunt așezate chiar pe creasta podișului Hauts de Meuse; la Vest sunt așezate pe înălțimile paralele cu Meusa. La Nord pozițiunea forturilor este determinată de un detaliu topografic, care a contribuit tocmai la oprirea atacului german.

Podișul de care am vorbit mai sus se strimtează la înălțimea localității Bras, unde nu mai are decât o lățime de 4 la 5 km., fiind tăiat de o vale adâncă unde curge râul Vaux.

La Nordul acestei văi răpoase se află platoul Donanmont cu fortul de același nume. La Sud platoul se lărgeste din nou și pe perimetrul său sunt așezate forturile Verdun-ului: Cote de Froide Terre, Fleury și Vaux.

În interiorul acestui perimetru se găsește o cingătoare mai mică

e slab și mic, iar pierderile sunt colosale.

Unele mișcări de retragere ale Francezilor, motivate de situațiunii tactice, au nevoie să fie aplicate pentru a fi justificate și înțelese.

Atacul german de la Nordul Podișului a pătruns ca o pană în teritoriul francez cucerind porțiunea A. B. C. D. Vechea linie franceză din Woivre găsimu-se astfel în aer, de la 14 Februarie, comandamentul francez o retrage pe frontul D. E.

Pe malul stîng al Meusei, vechea linie se găsea iarăși în aer, de la satul Forges până la îndoitura Meusei. Pentru a o scăpa de loviturile de anfiladă ale Germanilor, ea e înlocuită prin aliniamentul F. D.

Aceste retrageri benevole și motivate au dat ocaziune agenților germane să le interpreteze ca succese ale lor. Cum au ajuns pe linia rectificată, atacurile Germanilor dau greș din nou.

Atacul de la Vaux merită o mențiune specială. El începe la 18 Februarie fără succes. La 24, satul e cucerit cu mari pierderi de către Germani, dar e reluat imediat de Francezi. Desmintirile reciproce, ce-și dau comunicațiile franco-germane, arată câtă importanță are lupta de la Vaux.

Satul Vaux e în fundul văii, iar fortul e la Sud pe culme. Atacul de la Nord la Sud fiind o

... cu Germa-
nii și pe care a venit să se sfâr-
șească atacul victorios german.

Acest eveniment, pentru a fi
lămurit e nevoie de o examinare
a apărărilor apropiate ale Ver-
dun-ului.

Verdun-ul, cetate întărită, e a-
coperită de o cingătoare de for-
turi depărtate de 6 pînă la 8 km.
La Est, forturile sunt așezate
chiar pe creasta podișului Hauts
de Meuse; la Vest sunt așezate pe
înălțimile paralele cu Meusa. La
Nord pozițiunea forturilor este
determinată de un detaliu topo-
grafic, care a contribuit tocmai
la oprirea atacului german.

Podișul de care am vorbit mai
sus se strîmtează la înălțimea lo-
calității Bras, unde nu mai are
decît o lățime de 4 la 5 km.,
fiind tăiat de o vale adîncă unde
curge râul Veaux.

La Nordul acestei văi răpoase
se află platoul Douaumont cu
fortul de acelaș nume. La Sud
platoul se lărgeste din nou și pe
perimetrul său sunt așezate for-
turile Verdun-ului: Cote de Froi-
de Terre, Fleury și Vaux.

În interiorul acestui perimetru
se găsește o cingătoare mai mică
care corespunde unui reduct și e
formată din forturile Belle Ville,
Saint Michel și Belrupt. O serie
de lucrări intermediare se găsesc
între centurile exterioară și in-
terioară a fortului, ceea ce permi-
te o apărare pas cu pas și oprește
consecințele căderii unuia sau
altuia din punctele liniei exte-
rioare.

Neapărat că toate aceste forti-
ficații nu mai pînă Verdun-ul la
adăpostul unei bombardări, aci
ciad tunul bate la 17 km.

Fortificațiile, considerate ca
puncte întărite ale liniei de san-
țuri și cari ocupă esințele dife-
riților pinteni, sunt de un enorm
ajutor pentru apărare.

În adevăr, în momentul cînd
atacul trebuia să pornească de la
colina Poivre și de la Doua-
umont, pentru a străbate gîtul
platoului, s'a găsit sub focul in-
cruciat al forțelor de pe malul
stîng și al celor de pe malul
drept.

Aceasta este explicațiunea fap-
tului că atacul german a progre-
sat cu atîta înlesnire la Nordul
platoului Douaumont, unde lupta
a avut loc între artileria grea
germană și cea de câmp franceză.
Tot așa se explică oprirea a-
tacului pe linia colina Poivre-
Douaumont, unde intră în zona
de acțiune a artileriei forturilor
și bateriilor grele franceze.

Atacul german de la Nordul
Podișului a pătruns ca o pană în
teritoriul francez cucerind por-
țiunea A. B. C. D. Vechea linie
franceză din Woivre găsindu-se
astfel în aer, de la 14 Februarie,
comandamentul francez o retra-
ge pe frontul D. E.

Pe malul stîng al Meusei, ve-
chea linie se găsea iarăși în aer,
de la satul Forges pînă la îndoi-
tura Meusei. Pentru a o scăpa de
loviturile de anfiladă ale Germa-
nilor, ea e înlocuită prin alinia-
mentalul F. D.

Aceste retrageri benevole și
motivate au dat ocaziune agen-
țiilor germane să le interpreteze
ca succese ale lor. Cum au ajuns
pe linia rectificată, atacurile Ger-
manilor dau greș din nou.

Atacul de la Vaux merită o
mențiune specială. El începe la
18 Februarie fără succes. La 24,
satul e cucerit cu mari pierderi
de către Germani, dar e reluat
imediat de Francezi. Desmințiri-
le reciproce, ce-și dau comunica-
tele franco-germane, arată cîtă
importanță are lupta de la Vaux.

Satul Vaux e în fundul văii,
iar fortul e la Sud pe culme. A-
tacul de la Nord la Sud fiind c-
prit, Germanii încearcă un atac
în cîmpia Woivre contra satului
și a fortului; așa că bătălia s-a
cocherit acum în vale, de unde
Germanii au reușit să ocupe un
moment satul Vaux, care însă
le-a fost repede reluat de către
Francezi. Fortul însă n'a fost
niciodată atins de către Germani.

Germanii au încercat aceeași
manevră pe malul stîng, bom-
bardînd frontul Malancourt, Mort-
homme. Forges și Regneville,
formînd esințele ce nu puteau fi
susținute de artileria franceză,
sunt părăsite. Atacul german
prelungindu-se în lungul râului
Forges ajunge la Bethincourt,
unde se zdrobește, reușind totuși
să cucerească colina Ois și parte
din pădurile Cumières și Ger-
beaux.

La 24 și 25 Februarie Germanii
dau trei atacuri fără succes con-
tra localității Bethincourt. La 26
atacă din nou cu o divizie întrea-
gă, tot fără succes.

De atunci și pînă acum învin-
tarea germană e oprită și de a-
ceastă parte.

În rezumat: după o lună de
zile de luptă atacul german n'a
reușit decît să respingă apărarea
mobilă a cetății, fără a putea
cuceri un singur punct al liniei
principale de luptă franceze.

Rezultatele se cunosc: 300 mii
de oameni au fost aruncați în
viltate și întrebarea e: cîți s'au

... care am vorbit mai sus se strimbează la înălțimea localității Bras, unda nu mai are decît o lățime de 4 la 5 km., fiind tăiat de o vale adîncă unde curge gîrla Vaux.

La Nordul acestei văi răpoase se află platoul Douaumont cu fortul de acelaș nume. La Sud platoul se lărgeste din nou și pe perimetrul său sunt așezate forturile Verdun-ului: Cote de Froide Terre, Fleury și Vaux.

În interiorul acestui perimetru se găsește o cingătoare mai mică care corespunde unui reduct și e formată din forturile Belle Ville, Saint Michel și Belrupt. O serie de lucrări intermediare se găsesc între centurile exterioară și interioară a fortului, ceea ce permite o apărare pas cu pas și oprește consecințele căderii unuia sau altuia din punctele liniei exterioare.

Neapărat că toate aceste fortificații nu mai pun Verdun-ul la adăpostul unei bombardări, azi cînd tunul bate la 17 km.

Fortificațiile, considerate ca puncte întărite ale liniei de sașuri și cari ocupă esințele diferiților pînzeni, sunt de un enorm ajutor pentru apărare.

În adevăr, în momentul cînd atacul trebuia să pornească de la colina Poivre și de la Douaumont, pentru a străbate gîrla platoului, s'a găsit sub focul încrucișat al forțelor de pe malul stîng și al celor de pe malul drept.

Aceasta este explicațiunea faptului că atacul german a progresat cu atîta înlesnire la Nordul platoului Douaumont, unde lupta a avut loc între artileria grea germană și cea de cîmp franceză. Tot așa se explică oprirea atacului pe linia colina Poivre-Douaumont, unde intră în zona de acțiune a artileriei forturilor și bateriilor grele franceze.

De la 14 Februarie pînă acum au loc, pe platoul de la Nord de Douaumont, lupte violente și crîncene, dar fără niciun succes pentru unii sau alții.

E de notat faptul că un singur moment artileria atacului n'a putut să aibă superioritatea asupra aceleia a apărării. În aceste condițiuni, pentru a putea înainta, nu le mai rămîne Germanilor decît să aibă recurs la lucrări de sapă și de mine, adică curat operațiuni de asediu. Operațiuni în care, după cum se știe, succesul

... germane să le interpreteze ca succese ale lor. Cum au ajuns pe linia rectificată, atacurile Germanilor dau greș din nou.

Atacul de la Vaux merită o mențiune specială. El începe la 18 Februarie fără succes. La 24, satul e cucerit cu mari pierderi de către Germani, dar e reluat imediat de Francezi. Desmințirile reciproce, ce-și dau comunicațiile franco-germane, arată cîtă importanță are lupta de la Vaux.

Satul Vaux e în fundul văii, iar fortul e la Sud pe culme. Atacul de la Nord la Sud fiind oprit, Germanii încearcă un atac în cîmpia Woivre contra satului și a fortului; așa că bătălia s'a coborît acum în vale, de unde Germanii au reușit să ocupe un moment satul Vaux, care însă le-a fost repede reluat de către Francezi. Fortul însă n'a fost niciodată atins de către Germani.

Germanii au încercat aceeași manevră pe malul stîng, bombardînd frontul Malancourt, Mort-homme, Forges și Regneville, formînd esinde ce nu puteau fi susținute de artileria franceză, sunt părăsite. Atacul german prelungindu-se în lungul gîrlai Forges ajunge la Bethincourt, unde se zdrobește, reușind totuși să cucerească colina Ois și parte din pădurile Cumières și Gerbeaux.

La 24 și 25 Februarie Germanii dau trei atacuri fără succes contra localității Bethincourt. La 28 atacă din nou cu o divizie întregă, tot fără succes.

De atunci și pînă acum înaintarea germană e oprită și de această parte.

În rezumat: după o lună de zile de luptă atacul german n'a reușit decît să respingă apărarea mobilă a cetății, fără a putea cuceri un singur punct al liniei principale de luptă franceze.

Rezultatele se cunosc: 300 mii de oameni au fost aruncați în vîltoare și întrebarea e: cîți s'au întors?

Nimeni nu e profet. Fortul Vaux poate fi luat cu sacrificii mari, bine înțeles; dar în spatele lor se găsesc forturile Tavannes și Souville, așa că lupta și sacrificiile trebuiesc reîncepute. Și acestea pot fi luate, dar nu altele în spate.

Teoreticește totul este posibil; așa că cucerirea Verdun-ului intră în faptele posibile; întrebarea e însă: cît va costa acest succes?

ALFA